

Sjätte roten, tomt 34

Kvarteret Köpmannen

Artonde roten 1657–57v

Köpmangatans norra sida öster om

Nionde roten 1657h–70

östra lilla hamnen

(De fyra första ägarna osäkra:)

Welam Welamsson 1638–39: 1 mtl (se rote 1)

Sven Bryngelsson 1639: 2 mtl

Daniel beridare 1640

Anders Torstensson 1642–43: 2 mtl

Sven Olofsson 1642–43, 1645–46: 2 mtl, 1644: 3 mtl (Identisk med *Sven Fylling* R18 1647:2?) 6.34

Antalet med namnet Sven Olofsson är legio. Det är på grund av slutdatum för den här i 18 roten boende Sven Olofsson inte omöjligt att detta gäller honom.

25.6.1646: Börge Bengtsson begärde protokollering av hypotek av Sven Olofssons gård för 21 1/2 rdr 13 d kmt skuld. Gbg K 21.8.1646: ”Att alldenstund nu till 14 år ähre förlupne sedan Sven Olofsson denne handel med Börge Bengtsson drefwit hafwer, Sven Olofsson ock sielf hwarken kan läsa eller skrifwa, hafwer sine räkningar icke aff någre böcker eller skrifter, som han sielf bekänner, giöra låtit, utan allena aff sitt minnes efftertänkiande them dock opå wiss dag och dato ställt. Hans pretentioner underkännes. Han måste betala Börge Bengtsson.” – Appellation.

Claus Ledertogare 1645: 1 mtl

Oluf Lädertogare 1645

Ifwert Leddertoger 1649: 1 mtl

Margareta Michelsdotter 1647: 2 mtl

Christian Ebler 1651: 2 mtl

Jören målare 1651: 2 mtl

Tore Mårtensson båtekarl (begr. D 10.5.1692)

1652–53:2 , 1655: 1 mtl, 1656–57v (IX), 1657–9. 1663: ½ *Tore Mårtenssons änka* 1667–70–81: 6.34

M1667 1 tomt.

Underrätten behandlade den 6 juli 1655 en tvist mellan *Tore Mårtensson* och *sal Lars Torssons änka Anna Bengtsdotter*. Den redogjorde för att Tore Mårtensson av god vilja anno 1647 på hust-ru Anna Lars Torssons begäran hade tagit emot 2 lisspund garn av henne för att föra med sig till Amsterdam och där lämna vävaren att väva till dräll.

Tore Mårtensson återkom år 1648 till Amsterdam för att efter hustru Annas begäran lösa den då färdiga drällen. Medel därtill skulle erhållas genom för ändamålet utsända master, som men dessa blev sålda för ett lägre pris än man hemma i Göteborg hade räknat med, varför därav till vävens betalning icke kom mer än 10 rdr, som skepparen *Truls Torstensson* erbjöd Tore. Väwaren ville icke nöja sig med dessa 10 rdr utan begärde full betalning. Tore lät den därför väven stanna kvar hos vävaren och drog därifrån. Väwaren hade behållit väven i 2½ år. Eftersom vävaren inte fick sin arbetslön, så sålde han väven Anno 1650, med Magistratens tillstånd, som framgick av vävarens intyg. Vävaren föregav sig att ha erhållit ganska ringa av värdet utöver arbetslönen,

När Tore Mårtensson 1650 återkom till Amsterdam att inlösa väven för med full betalning, nämligen 22 1/2 rdr, som hustru Anna Bengtsdotter denna gång mot hans givna kvittens hade sänt med honom att betala vävarens arbetslön med, var väven alltså såld, varför Tore inte vidare kunde befatta sig med saken. Hennes 22 1/2 rdr ville han lämna tillbaka.

Nu var den med Tore Mårtensson försände arbetslönen borta, garnet var också borta, Lars Torssons änka begärde att Tore skulle ansvara för detta och återskaffa det.

Men underrätten frikände Tore Mårtensson alldeles från Anna Bengtsdotters pretention och tilltal. Men de 22 1/2 av henne till arbetslön mottagna rdr skulle han vara skyldig att utan längre uppehåll leverera tillbaka till henne.

Oluf Ersson från Marstrand krävde i kämnärsrätten den 29 augusti 1655 Tore Mårtensson på 5 rdr för Olofs båtsmans hyra, som Tore uppburit i Holland under hans frånvaro på *skepparen Jöran Larssons* order och därmed betalt Olufs skuld. Men rätten dömde Tore att utan dröjsmål betala Olof de 5 rdr och ”söka sedan sin man på hwars vägnar han dem utgivit haver, som han bäst kan och gitter.”

Tore Mårtensson fordrade 1660 arvspart i sin avlidne broder *Anders Mårtensson murmästares* edsbåt av *Lars Torssons vid Åkerström änka Anna Bernsdotter*. Anders Mårtensson hade drunknat och blivit borta med hustru och barn vid Trollhättan i det stora jordfallet den 7.10 1648 (om detta se 9.19). I tolv år och utan vederbörligt uppgjort inventarium hade Anna Bernsdotter som arvinge på Anders Mårtenssons hustrus sida utan vederbörlig kommunikation med medarvingarna på den andra sidan brukat Anders Mårtenssons bärgade egendom och också i Vänersborg anammat 4 läster spannmål. Det senare förnekade Anna Bernsdotter alldeles. Hon hade betalt Anders Mårtenssons och hans hustrus begravning och betalt hans kreditorer. Sedan hon låtit gode män värdera båten hade hon med stor bekostnad låtit förbättra den. – Hon ålades att låta upprätta inventarium inom två månader.

År 1674 klagade *Nils Mårtensson Kock* över att han av strömfararen Tore Mårtensson ”som sitter i sin goda näring” hindrades att utnyttja *f.d. stadskocken Mäster Zacharias Kocks* privilegier.

Gården anges 1696 tillhöra Tore Mårtenssons änka liksom fortfarande 1704. På grund av ett intyg av dottern *Brita Toresdotter Edenberg* erhöll madame *Christina Hising* den 6.8.1704 stolrum i domkyrkan efter Tore Mårtenssons änka *Anna Hansdotter*, som för sin svaghets skull inte kunde använda den. Änkan begravdes D 26.3.1707.

Anders Ringkarl (nr 2) 1667

Oluf Andersson 1667

Joen Torsson skeppare 1677 (son till Tore Mårtensson ovan?)

Knappast Tores barn kallade sig Edenberg.

Det finns inga kända fakta mer än namnet Edenberg och förnamnet Martin som indicerar, att även *vågmästaren och handelsmannen Martin (Mårten) Edenberg* (5.15, Arkaden) och hans bror *handelsmannen och rådmannen Petter Edenberg* i Jönköping var söner eller nära släkt till Tore Mårtensson. Men namnet Edenberg har säkert sammanhang med edsbåtarna (se ovan arvstvisten 1660 med Anna Bernsdotter). Och hur förhöll sig den *kofferdibåtsman Petter Edenberg (änka Ingeborg Svendsdotter)*, som begravdes i svenska förs. den 24.1.1721, till de övriga ovan?

Brita Edenberg var *stadsvaktmästare Anders Stuuts* andra hustru (tidigare g. *Anna Maria Linck*, dotter till *löjtnant Bengt Linck*) Anders Stuuut pantsatte den 42.9.1707 efter svärmoderns död i mars s.å. till hospitalet gård på Köpmangatan mellan Lars Håkansson i väster och Sven handskmakares änka i öster.

10.7.1720 sålde Anders Stuuut för 1 500 d smt samt förbehåll av två rum i huset under hans och makans livstid gården till *amiralitetskapten Lars Een*, begr. 17.5.1722. Den sades vara belägen mellan stadskvartermästare Magnus Klint i öster och skomakare Lars Håkansson i väster (uppbud 18.7.1720. fasta 13.3.1721, areal 80'×24'). Stuts hustru Brita Toresdotter klandrade köpet men återtog klandret.

1729 hade gården övertagits av *fältväbeln Jonas Bohlin* (begr. 24.6.1730).

1745 tillhörde gården "glantzären" Olof Dahlgren, burskap 18.2.1743. Först den 8.9.1753 fick *fammätaren Olof Dahlgren* fasta på den gård, som han köpt av änkan *Brita Ehn* och hennes söner *skrivarna Lars och Andreas Ehn* den 31.3.1741 för 525 d smt och som var belägen mellan f.d. skepparen avlidne Erik Meijers men numera nålmakaren Hans Jacobs gård i öster och Nils Holms hus i väster (85'×25½' sv. mått). Dahlgren erlade trettiopenning 14.7.1746 och kvarbodde 1765. Men 1768 värderas *styrman Lars Bergs* hus på Köpmangatan. Han kallades 1787 sjömannen Lars Berg. 1790 ägdes gården av *artillerismeden Waldemar Hasselgren*, burskap 17.6.1796.

Senare uppbud av 6.34

brandvaktskarlen Anders Jonsson	17.9.1810
pistolsmeden Jonas Brolin	31.1.1814
vaktmästare Pet.Aravidsson	19.4.1819

Senare uppbud av 6.34 (1/2 gården)

Anders Johansson	26.5.1856
hattmak. F R Angresius	25.5.1857
densamme	17.8.1857